

התובע :

מאיר דהן, ת"ז 055672992

מרחוב החרושת 7 רמת גן

טלפון : 050-3206040

באמצעות ב"כ עו"ד אריאל פרייברג (מ.ר. 62254)

מרחוב אבא הלל 7, רמת גן

טל' : 03-7412358 פקס' : 077-3180983

דוא"ל : Office@freiberg-law.com

– נ ג ד –

הנתבעת :

עיריית רמת גן

מרחוב ביאליק 35, רמת גן

טל' : 03-6759007

דוא"ל : tvia-rg@ramat-gan.muni.il

מהות התביעה :

נזיקין – נזקי גוף

סכום התביעה :

אינו ניתן להערכה.

סכום אגרת

839 ₪ (לפי ס' 34 בתוספת 2 לתקנות בתי המשפט (אגרות), תשס"ז-2007).

בית המשפט :

לא קיים הליך נוסף בבית משפט או בבית דין, בקשר למסכת עובדתית דומה.

תיקים קשורים :

כתב תביעה

הזמנה לדין

הואיל והתובע הגיש כתב תביעה נגדך, המצורף בזאת, את מוזמנת להגיש כתב הגנה בתוך 60 ימים מיום שהומצאה לך הזמנה זו.

לתשומת ליבך, אם לא תגישי כתב הגנה אזי לפי תקנה 130 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018 יהיה לתובע הזכות לקבל פסק דין שלא בפניך.

א. תיאור תמציתי של בעלי הדין:

1. הנתבעת הינה רשות מקומית/עירייה הפועלת על פי דין, אשר בכל הזמנים הרלבנטיים לתביעה זו היתה הבעלים ו/או המחזיקה ו/או האחראית לתחזוקת המדרכות והכבישים בתחום שיפוטתה.
2. התובע, יליד 11.2.1959 נפגע עת הלך ונפגע כתוצאה ממפגע במדרכה.

ב. הסעד המבוקש:

3. התובע נפגע בתאונה כתוצאה מרשלנותה של הנתבעת, במעשה או במחדל, ו/או כתוצאה מהפרת חובות חקוקות על ידה ועל כן עותר התובע לפצותו בגין הנזקים שנגרמו לו.
4. התובע, ספר בעיסוקו, מחמת התאונה ותוצאותיה, מתקשה בביצוע עבודתו, נזקק להפוגות ממושכות במהלכה, נגרמו לו הפסדי שכר וצפויים הפסדי שכר בעתיד.
5. מאז התאונה ומחמת תוצאותיה מוגבל התובע בביצוע פעולות יומיומיות שונות הוא נזקק למעקב רפואי, טיפולים, עזרת הזולת ויזדקק לאלה גם בעתיד.
6. עקב התאונה ותוצאותיה, בשים לב לאופי הפגיעה, מתקשה התובע בניידות ונזקק להוצאות בגין עזרת הזולת והוצאות נסיעה מוגברות.

1. להלן פירוט נזקי התובע:

א. נזק מיוחד:

- | | |
|-----------|--|
| 105,000 ₪ | (1) הפסדי השתכרות/גריעה מכושר ההשתכרות בעבר- |
| 35,000 ₪ | (2) עזרת הזולת בעבר – |
| 13,000 ₪ | (3) הוצאות רפואיות ופארה רפואיות ונסיעות לטיפולים בעבר – |
| 15,000 ₪ | (4) הסעות מיוחדות ושימוש מוגבר במוניות בעבר – |

ב. נזק כללי:

כב' בית המשפט מתבקש לפסוק לתובע פיצוי הולם בגין נזקיו, בין היתר, בראשי הנזק הבאים:

(1) הפסדי השתכרות בעתיד, על-פי מידת מוגבלותו התפקודית של התובע, או, לחילופין, בהתאם לשיעור נכותו הרפואית, לרבות הפסדים בתקופת הפנסיה.

(2) עזרת הזולת בעתיד.

(3) הוצאות רפואיות ופארה-רפואיות ונסיעות לטיפולים בעתיד.

(4) הסעות מיוחדות ושימוש מוגבר במוניות בעתיד.

(5) פיצוי בגין נזקיו הלא ממוניים של התובע.

ג. תמצית העובדות הנחוצות לביסוסה של עילת התביעה:

2. בתאריך 17.1.25, עת צעד לכיוון תחנת האוטובוס ברחוב רשי, ברמת גן, נפל עקב מפגע במדרכה, והוא נחבל בגופו (להלן: "התאונה").

רצ"ב תמונות המפגע, מסומנות "כנספח 1".

3. יצויין כי לאחר התאונה תוקנה המדרכה ובוצע תיקון ו/או שיפוץ להסרת המפגע.

רצ"ב תמונות תיקון המפגע, מסומנות "כנספח 2".

4. התובע יטען, כי אינו יודע ולא יכול היה לדעת מה היו הסיבות המדויקות שגרמו לתאונה, כי התאונה נגרמה כתוצאה ממפגע שהיה בשליטתה המלאה של הנתבעת וכי עצם אירוע התאונה מתיישב עם מסקנה של התרשלות מצד הנתבעת יותר מאשר עם מסקנה הפוכה, ועל כן, על הנתבעת הנטל להוכיח, כי לא באשמה אירעה התאונה.

5. לחילופין, יטען התובע, כי התאונה אירעה מחמת הפרת חובות חקוקות ע"י הנתבעת ו/או עקב התרשלותה, אשר באו לידי ביטוי, בין היתר, במעשים ו/או במחדלים הבאים:

(א) התרשלה בכך שלא דאגה ו/או פיקחה ו/או תחזקה את הכבישים והמרצפות המצויות בשטחה ולא דאגה להסיר מכשולים/מפגעים.

(ב) לא דאגה לבטיחות התשתיות המוצבות בעיר.

(ג) לא דאגה לתקינותן ולתחזוקתן הראויה התשתיות העירוניות, למרות שצפתה ו/או צריכה היתה לצפות שהולכי הרגל עלולים להיפגע מהמפגע.

(ד) לא הזהירה את הולכי הרגל מפני המפגע.

(ה) לא דאגה להסרת המפגע.

(ו) לא דאגה לגדר את המפגע.

(ז) לא עשתה דבר או לא עשתה די למניעת התאונה.

(ח) נהגה בחוסר זהירות ו/או בחוסר אכפתיות.

(ט) לא נהגה כפי שעיריה סבירה וזהירה היתה נוהגת בנסיבות דומות.

(י) הפרה את חובותיה החקוקות בסעיפים 235, 249 לפקודת העיריות (נוסח חדש).

6. לאחר התאונה, ומשלא חלפו הכאבים, אלא, החמירו, פנה לקבלת טיפול רפואי, כשהוא סובל מכאבים והגבלה בטווחי תנועות כתף זרוע שמאל, בבדיקות דימות שנעשו לו בבית החולים הדגימו שבר בראש ההורמוס, הוא קיבל זריקת וולטרן לשיכוך כאב והופנה למיון להמשך מעקב אורתופדי.

7. התובע טופל בבית החולים "איכילוב" בתל אביב, שם הומלץ לו על ניתוח להחלפת כתף, אך חרף היפונטרמיה הוא לא נותח, הוא שוחרר לביתו שידו מקובעת במתלה, בהנחיה לנטילת משככי כאבים, המשך מעקב אורתופדי ומנוחה.

8. התובע המשיך במעקב אורתופדי במסגרת מרפאת כתף באיכילוב ובמסגרת הקהילה, הומלץ לתובע למצות טיפול שמרני, הוא הופנה לצילומים נוספים, טיפולי פיזיותרפיה והמשך נטילת משככי כאבים, כולל זריקות.

9. במסגרת המעקב הרפואי שביצע במרפאות החוץ של בית החולים איכילוב עלתה פעם נוספת אופציה להתערבות ניתוחית להחלפת מפרק בשים לב להגבלה הקשה, אולם, בשים לב לסיכון ולהשלכות בחר התובע להמשיך בטיפול שמרני ומעקב והוא הופנה לביצוע המשך טיפולי פיזיותרפיה.

10. התובע ממשיך במעקב רפואי אולם נותר עם כאבים והגבלה בתנועות כתף וזרוע שמאל.

רצ"ב תעודות רפואיות, מסומנות "כנספח 3".

11. ד"ר תומר קרבאל מומחה בכירורגיה אורתופדית, אשר בדק את התובע קבע כדלקמן:

"... בן 66

בתאריך 17.1.25 נפגע בתאונה בדרך לעבודה ברמת גן. נתקל במפגע במדרכה כפי תיאורו ונפל. נחבל בכתף שמאל.

טופל במוקד רפואי טרם ובית חולים איכילוב ומרפאות קופת חולים

צילומים וכן CT כתף שמאל- שבר הומרוס מקורב צוואר כירורגי 2 חלקים עם תזוזה לווארוס

הומלץ ניתוח ולא בוצע עקב היפונטרמיה

במעקב צילומים איחוי עם וארוס 905 מעלות

כיום- קושי משמעותי יותר בתנועות כתף. חולשה בכתף"

12. בסיכום קובע המומחה המלומד את נכותו הצמיתה של התובע כדלקמן:

"במעקב צילומים 10.3.25, 11.55.25, 18.8.25- איחוי שבר הומרוס עם וארוס
ניכר 90 מעלות

איחוי לא תקין זה גורם להגבלה בתנועה כפי ממצאי בדיקתי הגבלה עד גובה
השכם
מצבו כיום צמית וקשור לתאונה

יש מקום לקבוע נכות זמנית

100% עד 1.4.25

50% עד 1.6.25

לדעתי נותרה נכות צמיתה בגובה

• **20% לפי 41(4)ג חלקי הגבלה בכתף שמאל**

רצ"ב חוות דעת ד"ר קרבאל, מסומנת "כנספח 4".

13. מאז התאונה סובל התובע מכאבים והגבלה בתנועות כתף וזרוע שמאל, מקושי
בהרמת משאות, מקושי ביציבה ונשיאה, מקושי בביצוע פעולות יום יומיות,
מכאבים, והטיפולים בו צפויים להימשך גם בעתיד.

14. התובע ספר במצו, לאחר התאונה ומחמת תוצאותיה, נעדר ממושכות מעבודתו,
מתקשה בביצועה, נאלץ לצמצם את היקפה, נגרמו לו הפסדי שכר וצפויים לו
הפסדי שכר בעתיד.

15. מאז התאונה ומחמת תוצאותיה מתקשה התובע בניהול משק ביתו, הוא נזקק
לעזרת הזולת ויזדקק גם בעתיד.

16. מחמת התאונה ותוצאותיה נגרמו לתובע הוצאות בגין נסיעות מיוחדות ומוניות
והא יזדקק להוצאות אלה גם בעתיד.

ד. העובדות המקנות סמכות לבית המשפט:

17. הנתבעת חייבת לפצות את התובע בגין אחריותה לתאונה כמפורט לעיל.

18. כל הטענות בכתב תביעה זה נטענות במצטבר או לחילופין, הכל לפי תכנון והקשרן.

19. לבית משפט נכבד זה הסמכות לדון בתביעה על פי מהותה, ערכה ומקום ניהול עסקי הנתבעת.

אשר על כן, מתבקש כב' ביהמ"ש להזמין את הנתבעת לדין ולחייבה, לפצות את התובע כמפורט לעיל, בצירוף ריבית חוקית מירבית והפרשי הצמדה מלאים מיום הגשת התביעה ועד לתשלום בפועל, ולרבות הוצאות המשפט, שכ"ט עו"ד ומע"מ.

אריאל פרייברג, עו"ד
ב"כ התובע